Μακεδονία ξακουστή...

Του **Κώστα Στούπα**

Για να αντιληφθούμε καλύτερα αυτό που συμβαίνει με την υπόθεση του "Μακεδονικού" που με αφροσύνη ανακίνησαν κυβέρνηση και διεθνής συμμαχικός παράγων θα πρέπει να το δούμε από απόσταση και με την αναγκαία μεταφορική διάθεση που θα καταστήσει ευκρινείς τις δυνάμεις που έχουν ενεργοποιηθεί.

Η όλη υπόθεση μοιάζει με δυο μεγάλα σεισμογενή ρήγματα όπου η δραστηριότητα του ενός απειλεί να ενεργοποιήσει το δεύτερο, μεγάλη έκταση του οποίου εφάπτεται του πρώτου σε διαφορετικό βάθος.

Κώστας Στούπας

Το ένα "ρήγμα" αφορά ένα πάνω-κάτω 60-70% της ελληνικής κοινωνίας που για ιστορικούς, πατριωτικούς, εθνικιστικούς ή ψυχολογικούς λόγους (κυρίως όμως θυμικούς...) δεν εγκρίνει τη χρήση του όρου Μακεδονία στο όνομα της γείτονος...

Το άλλο "ρήγμα" είναι αυτό που περιγράφαμε χθες και αφορά τον υπό εκκόλαψη αντισυστημικό πόλο που περιλαμβάνει μέρος της παραδοσιακής δεξιάς και ακροδεξιάς (και της ακροαριστεράς) αλλά συνιστά κάτι ευρύτερο και πολυπλοκότερο σε σχέση με τα απόνερα που δημιουργεί η παγκοσμιοποίηση αλλά και η ανασφάλεια και αποξένωση που δημιουργούν σε μεγάλα τμήματα του πληθυσμού οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις... Βλέπε: Είναι "τρελός" ο στρατηγός;..

Υπάρχουν αρκετές ενδείξεις πως το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης ενεργοποίησε και το δεύτερο ρήγμα.

Αν το ζήτημα της ονομασίας της γειτονικής χώρας ήταν σε θέση να προκαλέσει ρήγματα και πολιτικές ανακατατάξεις τη δεκαετία του '90 κατά το απόγειο της περιόδου της ευημερίας με δανεικά όταν η ζωή ήταν πιο εύκολη, σήμερα μοιάζει με σπίρτο σε πυριτιδαποθήκη.

Από ιστορικής άποψης οι γείτονες δεν έχουν καμιά σχέση με τους Μακεδόνες. Εξωτερική πολιτική μια χώρα όμως δεν κάνει μόνο με την ιστορία αλλά κυρίως με βάση το ισοζύγιο της πολιτικής, οικονομικής και στρατιωτικής ισχύος και τους διεθνείς συσχετισμούς...

Είναι βέβαιο πως μερίδα κατοίκων της γείτονος με τη χρήση του ονόματος αποσκοπεί στην καλλιέργεια αλυτρωτικών διαθέσεων σε βάρος ελληνικών εδαφών.

Πραγματικότητα είναι επίσης πως οι νεώτερες γενιές της γείτονος, αν και Σλάβοι που ήρθαν στην περιοχή πολλούς αιώνες αργότερα, αυτοπροσδιορίζουν την εθνική τους ταυτότητα μέσα από την ιστορική σημασία της λέξης Μακεδόνας. Κάτι παρόμοιο ενδεχομένως κάνουν πολλά έθνη στην περιοχή και ευρύτερα στον κόσμο...

Το έθνος - κράτος και η έννοια της εθνικής ταυτότητας είναι πολύ πρόσφατες εξελίξεις στην ιστορία. Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος μόλις πριν από 100 χρόνια αποτέλεσε ένα εργαλείο ολοκλήρωσης της αναδιάταξης του κόσμου με βάση τα έθνη - κράτη τα οποία διαδέχθηκαν τις αυτοκρατορίες που συναθροίζονταν κυρίως από φέουδα. Η Γαλλική επανάσταση αποτέλεσε την αρχή αυτής της περιόδου...

Αν πάνω στον πλανήτη υπήρχαμε εμείς και οι γείτονες της ΠΓΔΜ είναι βέβαιο πως το ισοζύγιο της πολιτικής, οικονομικής και στρατιωτικής ισχύος θα μας επέτρεπε να τους επιβάλλουμε όποια ονομασία θέλουμε.

Δεν υπάρχουμε μόνο εμείς και αυτοί όμως. Υπάρχουν και άλλοι με πολλούς από τους οποίους είμαστε σύμμαχοι αλλά και πολλοί με τους οποίους είμαστε ανταγωνιστές και επιβουλεύονται την ισχύ μας στην περιοχή.

Η Τουρκία π.χ. έχει συμφέρον τα Σκόπια να βρίσκονται σε αντιπαλότητα με την Ελλάδα και να αποτελούν μια διαρκή σφήνα στα πλευρά της. Η διένεξη με το όνομα προσφέρεται.

Οι ΗΠΑ και η Ευρώπη έχουν συμφέρον να τερματιστεί η διένεξη με την Ελλάδα που είναι μέλος της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ και να εντάξουν την ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ και την Ε.Ε. προκειμένου να ανακόψουν την ανάπτυξη επιρροής από τη Ρωσία και την Τουρκία (πλέον) στην περιοχή...

Η Ρωσία έχει τα αντίθετα συμφέροντα. Ελέγχοντας π.χ. την περιοχή ελέγχει τη ροή υδρογονανθράκων στην Ευρώπη κάτι που της επιτρέπει να πουλάει τους δικούς της σε υψηλότερες τιμές.

Η Βουλγαρία και η Αλβανία έχουν συμφέρον να αποσταθεροποιήσουν και να διαμελίσουν την ΠΓΔΜ. Αμφότερες αν γίνουν μεγαλύτερες μπορεί να εξασφαλίσουν καλύτερα ανταλλάγματα από ΗΠΑ και Ε.Ε. και να ενισχύσουν την θέση τους στην περιοχή.

Εμάς δεν μας συμφέρει να υπάρχει ούτε μεγαλύτερη Βουλγαρία, ούτε μεγαλύτερη Αλβανία καθώς ήδη έχουμε προβλήματα με την κατά πολύ μεγαλύτερή μας Τουρκία.

Για την Ελλάδα η ιδανική λύση είναι:

1) Το γειτονικό κρατίδιο να μην πάρει όνομα που περιέχει τη λέξη Μακεδονία και να παραμείνει ανεξάρτητο με δυο διαφορετικές κοινότητες πολιτών για να είναι ευάλωτο στην ελληνική επιρροή.

2) Μας ενδιαφέρει το γειτονικό κρατίδιο να εξαρτάται από την Ελλάδα οικονομικά και πολιτικά προκειμένου η χώρα μας να αυξήσει το ισοζύγιο της πολιτικής και οικονομικής ισχύος στην περιοχή αλλά και την Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ. Μας ενδιαφέρει να λειτουργήσει σαν ενδοχώρα του λιμανιού της

Θεσσαλονίκης...

Πόσο εφικτό είναι να πετύχουμε και τους δυο στόχους;

Θα υπάρχουν συνέπειες σε βάρος μας αν χάσουμε τον πρώτο στόχο και κερδίσουμε το δεύτερο;

Θα υπάρξουν συνέπειες σε βάρος μας αν "καταφέρουμε" και χάσουμε και τους δύο στόχους;

Αν δεν μπορούμε να πετύχουμε και τους δυο στόχους ποιον από τους δυο έχουμε μεγαλύτερο συμφέρον να επιλέξουμε;

Ο πόλεμος είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα μέσα έλεγε ο Φον Κλαούζεβιτς κατά συνέπεια το ίδιο ισχύει και αντιστρόφως. Εκτός αυτού όμως η πολιτική είναι ο μοναδικός τρόπος να συνυπάρχουν οι άνθρωποι σε μια κοινωνία και τα έθνη σε μια υφήλιο.

Αν ξεκινήσεις έναν πόλεμο όσο ισχυρός και να είσαι δεν μπορείς να γνωρίζεις πως θα τελειώσει, έλεγε στην εκκλησία του δήμου ο Σπαρτιάτης Βασιλιάς Αρχίδαμος για να τους αποτρέψει να ξεκινήσουν τον Πελοποννησιακό πόλεμο που τελικά κατέστρεψε και τις δύο πόλεις - κράτη.

Τους πολέμους τους κάνουν οι στρατηγοί, καλό είναι μην κάνουν και την πολιτική...

25.01.2018

Πηγή: www.capital.gr/